

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 368/23
28.6.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ирене Вуковић, председника већа, Станиславе Митровић и Татјане Лемајић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., које заступа пуномоћник адвокат Ненад Рудовић из Београда, Париске комуне бр.12, против тужене ВВ из ..., коју заступа пуномоћник адвокат Јелена Танасић из Београда, Николе Вучете бр.1, са адресом за пријем поште у Книћаниној бр.3, ради утврђења и поништаја, одлучујући о жалби тужилаца изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П 5088/18 од 05.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 28.06.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужилаца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Другог основног суда у Београду П 5088/18 од 05.10.2022. године.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да је ништаво својеручно завештање покојног ГГ сачињено дана 05.08.2015. године, а проглашено пред јавним бележником Сашом Бошковићем у Београду дана 25.05.2018. године у предмету УПП 66/2018, те да се заоставштина покојног ГГ расправи по закону, док је ставом другим изреке, одбијен евентуални тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се наведено завештање поништи. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да туженој исплате на име трошкова парничног поступка износ од 133.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана стицања услова за извршност, па до исплате.

Против наведене пресуде благовремену жалбу изјавили су тужиоци, побијајући је у целини, из свих законских разлога, док је тужена на жалбу благовремено одговорила.

Испитујући правилност побијане пресуде у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр.72/2011

са каснијим изменама и допунама), апелациони суд је оценио да је жалба тужилаца неоснована.

У поступку пред првостепеним судом нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а због којих би се побијана одлука морала укинута. Тужиоци у жалби без основа истичу битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП-а, с обзиром да пресуда садржи јасне и непротивречне разлоге о битним чињеницама о којима не постоји противречност између онога што се у разлозима пресуде наводи о садржини исправа, записник о исказима датим у поступку и самих тих исправа или записника или изведеним доказима. Због тога, супротно наводима жалбе тужилаца, пресуда нема недостатака због којих се не би могла испитати.

Без основа тужиоци у жалби сматрају да првостепени суд није поступио по одредби члана 192 став 4 ЗПП-а, чиме је учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 1 ЗПП-а. Ово стога што је супротно наводима жалбе тужилаца првостепени суд разматрао све основе непуноважности завештања пок. ГГ, сачињеног дана 05.08.2015. године, на које су својим чињеничним тврдњама изнетим сагласно одредби члана 7 став 1 Закона о парничном поступку, указивали тужиоци. Иако суд није везан правним основом који су тужиоци изнели у својој тужби, а како то прописује одредба члана 192 став 4 ЗПП-а, везан је у смислу одредбе члана 7 став 2 истог закона чињеницама које су странке изнеле, с обзиром да је дужан да размотри само оне које су странке изнеле, а изузетно и оне које нису (према одредби члана 7 став 3 ЗПП), али само ако из резултата расправљања и доказивања произлази да странке располажу захтевима којима не могу да располажу (члан 3 став 3), што у конкретном није случај.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем јавног бележника Саше Бошковића УПП 66/2018 (О 8334/17) од 05.07.2018. године, прекинут је поступак расправљања заоставштине сада пок. ГГ, бившег из ..., преминулог дана 05.11.2017. године, те су на парницу упућени овде тужиоци АА, сестричина оставиоца по праву представљања иза своје мајке ДД, сестре оставиоца и ББ из ..., сестрић оставиоца по праву представљања иза своје мајке ЋЋ, сестре оставиоца, да као тужиоци против тужене ВВ, сестричине оставиоца по праву представљања иза своје мајке ДД, сестре оставиоца и завештајне наследнице, утврде неважност завештања оставиоца сада пок. ГГ, сачињеног у форми својеручног завештања, а проглашеног на записнику пред јавним бележником дана 25.05.2018. године, којим је оставилац за живота располагао својом имовином у корист своје сестричине, овде тужене ВВ, као и припадајућег дела наследства у ... и имовине која ће му припасти од стране Агенције за реституцију. Ово завештање тужилац је својеручно написао и потписао и у време сачињавања истог био је способан за расуђивање, с обзиром да су његови психолошки капацитети били довољни да схвати сврху, смисао, циљ и последице правног посла сачињавања својеручног завештања.

Све битне чињенице од значаја за одлуке о захтевима тужилаца за непуноважност завештања покојног ГГ, првостепени суд утврдио је правилно и потпуно изведеним доказима које је ценио правилном применом одредбе члана 8

Закона о парничном поступку, што се жалбом тужилаца неосновано оспорава.

Наиме, налазом и мишљењем судског вештака за област графоскопије и трасеологије, утврђено је да је својеручно завештање од 5.8.2015. године писао и потписао сада пок. ГГ. Овај налаз и мишљење вештака првостепени суд правилно је прихватио јер је јасно и уверљиво образложио разлоге за то што у рукопису и потпису постоје одређене варијације у односу на неспорне рукописе и потписе које могу постојати због најразличитијих разлога: психо-физичког стања скриптора због болести, старости, узбуђености, изнемоглости, положаја у којем се пише – седећем, стајаћем, чучећем, лежећем, а зависи и од подлоге на којој се пише, врсте писаљке којом се пише. Међутим, и поред тога, мишљење вештака је да је највећи степен вероватноће да је рукопис управо сада пок. ГГ. Чињеница да је мишљење вештака формулисано тако да је навео да је највероватније да је сада пок. ГГ својим рукописом писао и потписао завештање, супротно наводима жалбе тужилаца не доводи у сумњу утврђено чињенично стање, јер је реч о највећем степену вероватноће, а тужиоци, на којима је био терет доказивања своје тврдње о томе да пок. ГГ ово завештање није писао и потписао, ову своју тврдњу нису доказали, јер иста не произлази из доказа који су изведени током поступка.

Неосновано се жалбом тужилаца оспорава и утврђена чињеница способности сада пок. ГГ да завештање сачини јер је супротно наводима жалбе тужилаца, првостепени суд правилно ценећи налаз и мишљење судског вештака психијатра, утврдио да сада пок. ГГ, у време сачињавања завештања није боловао од неког душевног поремећаја који би утицао на његову способност расуђивања, одлучивања и слободног изражавања воље, а да болести од којих је боловао, као и повреде током живота, ни појединачно, нити скупно, нису имале никаквог утицаја на његове менталне способности потребне за сачињавање неког правног посла и разумевање истог. Притом је судски вештак анализирао и мотивацију пок. ГГ која је била у складу са његовом личношћу, психо-социјалним потребама и моралним начелима, те да су разлози за предузету правну радњу смислени и разумљиви. Чињеница на којој у жалби тужиоци инсистирају, а то је да из медицинске документације пок. ГГ, произлази да је исти током живота падао, никако се не може довести у везу са његовом способношћу за расуђивање, као и са другим менталним способностима које су биле описане као уредне у време потписивања завештања, при чему он није имао теже и трајне последице приликом пада, када је задобио ударац главом, са аспекта неурохируршке струке, а лекови које је користио не утичу на психомоторне способности. Због тога је неоснован навод жалбе тужилаца да се вештачењем од стране психијатра није могло утврдити да ли лекови које је пок. ГГ пио утичу на психо-физичко стање, његову способност за расуђивање и друге менталне способности.

Пок. ГГ је у дом за стара лица “...” примљен дана 29.7.2015. године и према извештају о његовом здравственом стању приликом пријема, када га је прегледао неуропсихијатар утврђено је да је био свестан, оријентисан у простору, времену и према личностима, да је на постављена питања давао логичне одговоре, у потпуности ментално очуван, без историје психијатријских болести, исправно оријентисан у свим правцима, а да су се први знаци узнемирености јавили након смрти супруге 3.6.2016. године (која је такође боравила у дому са њим), дакле, након сачињавања завештања, али ни тада, према мишљењу неуропсихијатра симптоми констатовани на том прегледу

не упућују на дијагнозу деменције и пословну неспособност, с обзиром да је само делимично био дезоријентисан у времену, док је просторно и према личностима био оријентисан, а све ово с обзиром на емоционалне и психичке потешкоће након смрти супруге.

Жалбено истицање чињенице да је тужена била присутна приликом сачињавања завештања од стране пок. ГГ, нема никаквог значаја јер је реч о својеручном завештању за чију пуноважност није прописана као сметња чињеница да тестаментални наследник присуствује сачињавању истог.

С обзиром да се ни осталим наводима жалбе тужилаца не доводи у сумњу утврђено чињенично стање из којег произлази да је пок. ГГ својеручно написао и потписао завештање, да је био способан за расуђивање приликом сачињавања истог, да садржина завештања није у супротности са принудним прописима и јавним поретком или добрим обичајима, првостепени суд је правилном применом одредби чланова 84, 155, 156, 157, 164, 166 Закона о наслеђивању (“Службени гласник РС” бр.46/95 са каснијим изменама и допунама), захтев тужилаца, и то основни којим је тражено утврђене ништавости и евентуални, којим је тражен поништај због рушљивости, одбио као неоснован.

Како се ни осталим наводима жалбе тужилаца не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде првостепеног суда, иста је потврђена применом одредбе члана 390 ЗПП.

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом одредби чланова 153, 154 и 163 Закона о парничном поступку (очигледном грешком наведене одредбе чланова 149, 159 ЗПП), Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, као и одредби чланова 277 и 324 Закона о облигационим односима.

**Председник већа-судија
Ирена Вуковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић